

riker, have afveget fra den Bestemmelse, som blev givet i Loven, i den Grad, at de mest brandfarlige Gjenstande ere blevne nebfatte fra det, som Lovgivningsmagten ansaa for det Nigtige og Tidsfvarende, til det Halve. Det Mislige, som ligger deri, er dette, at det netop er dem, der ere de største og mest brandfarlige Eiendomme, der have den absolute Majoritet i Repræsentationen, saaledes at de mindre brandfarlige og mindre besiddende Medlemmer aldrig kunne komme til at udøve nogen Indflydelse derpaa. Derfor siger jeg, at det er ønskeligt, at der er en Concurrence paa dette Gebet ligesom paa mange andre. Naar dette er Tilfældet, og man uden altfor urimelig Uleilighed kan gaa ud af denne Forening og ind i en anden, saa vil man vende tilbage til den, man gik ud fra, hvis det er bedre at være i den, efterat man har prøvet den anden. Men det er billigt, at dette Baand ikke skal ligge paa Befolkningen imod dens Villie, hvilket kan komme til at ske, naar der ingen Concurrence er, og naar man har indrettet et Repræsentantskab, der er saaledes, at den store Del af Befolkningen ingen Indflydelse har i det egentlige Brandparlament. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale denne Sags videre Fremme; men hvis § 7 gaar ud, hvis Ministeren ikke kan tiltræde den, bryder jeg mig for min Part efter den Erfaring, jeg har, aldeles ikke om at faae en saadan Lov.

Jørgerslev: Saavidt jeg skjønner, er det ikke under denne Forhandling ret kommet frem, hvad der egentlig er Hovedsagen ved dette Lovforslag, og der forekommer mig at være al Tvivl til at fremhæve det, netop da Forslagsstillernes ærede Ordfører kom saa stærkt ind paa at tale om Forenings- og Associationsfrihed, som om man virkelig ikke vilde indrømme noget Rimeligt i den Retning. Jeg kan ikke se, at denne Lov gaar imod Foreningsfriheden, det er mig aldeles umuligt. Der kan jo nemlig stiftes 17 Brandforsikringsforeninger for Bygninger i Morgen, uden at noget Menneffe kan sige Noget imod det. Vi have jo saadanne private Brandforsikringer, og der er ikke Tale om at forhindre noget Menneffe i at stifte en Forening; men det, der er Tale om, er, som der staar i Indledningen, at de kunne blive delagtige i, hvad denne Lovs § 2 omhandler. Det er det, hele Lovforslaget gaar ud paa, og naar man vil efterse § 2, vil man se, at det er temmelig betydelige Rettigheder, der er Tale om baade i Henseende til Laan i Eiendomme, Exekution af Medlemmernes Bidrag o. s. v.; det, der

altsaa er Tale om, er ikke en Bemyndigelse til at danne Foreninger, men en Bemyndigelse til at danne Forsikringer med saadanne Vilkaar, at de faae de Privilegier og Begunstigelser, der staa i § 2. Det er det, Loven gaar ud paa, og det maa man holde fast, naar man vil bedømme den. Men saa kan man virkelig ikke sige, at man, naar man ikke vil give de i § 2 opstillede Begunstigelser, i Almindelighed taget lægger Hindringer i Veien for Associationsfriheden. Men vil man have de i § 2 omtalte Begunstigelser, turde det dog ogsaa være rimeligt, at man stiller sig paa en saadan Fod, som de, der skulle have Tilsynet i denne Retning, maatte finde fornødent, og som andre Foreninger ogsaa staa paa. Naar man vil have disse Begunstigelser, forekommer det mig rimeligt, at man opstiller den Forpligtelse, som ifjor stod under Litra a, nemlig Forpligtelsen til at forsikre alle Eiendomme indenfor en vis Grænde og Forpligtelsen til at have en Reserverfond. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) i, at det skal være en gammelbogs Bestemmelse om Reserverfondene (Winther: So!); ja, man kan jo have forskellige Meninger derom, heller ikke kan jeg være enig med den ærede Ordfører i, at man fra Løvsreforsikringer kan slutte bestemt til denne Art Forsikringer. Der er adskillige andre Hensyn at tage, blandt Andet det Hensyn, som noksom er fremhævet, Hensynet til Panthaverne. Jeg tror nemlig ikke, at man i Almindelighed kan sige, hvad der ogsaa er anført, at Jorden er det absolut Principale, og at man ikke behøver at tage noget væsentligt Hensyn til Bygningerne; thi naar man vil se, hvilke Forsikringsnummer der foreligger paa Eiendommenes faste Bygninger og Løsøre, vil man se, at Summerne ere ganske respektable i Forhold til den samlede Eiendoms Verdi. Det er mig derfor ikke vel muligt at se, at man i Virkelighed med Tvivl kan gjøre den Indvending, at man vil gaa mod Foreningsfriheden, fordi man opstiller nogle Betingelser for at opnaa disse Begunstigelser; danne Brandforsikringer kan jo Enhver. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne anførte som Motiv til at ubelade enkelte Bestemmelser, der ere optagne ifjor, at de være mindre fornødne, da man jo har et almindeligt Tilsyn fra Justitsministerens Side. Jeg indrømmer, at man har et saadant almindeligt Tilsyn fra Justitsministerens Side; men er det ikke naturligt, naar man i det Hele indlader sig paa at opstille Lovregler, at man gjør dem saa udvælgende som muligt, og er det ikke naturligt, at man kun tye